

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB "B1" PRAŠYMO**

2023 m. rugpjūčio d. Nr. S- (7-2023/122)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš narės, pavaduojančios Komisijos pirmininką, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), narių Jurgitos Narkevičiūtės, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo BUAB "B1" (toliau – Pareiškėjas) 2023-06-26 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2023-06-01 sprendimui Nr. 331-1179973 (toliau – Sprendimas) apskūsti. Pareiškėjo atstovas J. D. 2023-07-18 posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu, Inspekcijos atstovas nedalyvavo.

Komisija n u s t a t ė :

Inspekcija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 87 ir 111 straipsniais, mokesčių įstatymais, Mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčių mokėtojo permokos (skirtumo) ar nepagrįstai išieškotų sumų gražinimo (įskaitymo)“ (toliau – Taisyklės), Sprendimu nusprendė negražinti Pareiškėjui 5 642 Eur permokos, susidariusios už laikotarpį nuo 2021-09-01 iki 2023-03-31, nes nepateikti pagal MAĮ 87 straipsnio 6 dalyje nustatytą tvarką nurodyti pateikti dokumentai (duomenys), susiję su Inspekcijos administruojamo deklaruojamo ar nedeklaruojamo mokesčio permokos (skirtumo) susidarymu: 2023-05-31 nepateiktos deklaracijos: FR0600 už 2021 m. 07 mėn.; i. SAF gaunamų / išrašomų PVM PSF registrai už 2020 m. 07 mėn.; (duomenys neskelbtini) už 2021 m. 07 mėn.; (duomenys neskelbtini) už 2021 m.; (duomenys neskelbtini) už 2021 m.; (duomenys neskelbtini) už 2020, 2021 m.; nepateiktos finansinės ataskaitos už 2018, 2019, 2020, 2021 m.

Inspekcijos 2023-07-17 Komisijai pateiktais duomenimis, Sprendimas Pareiškėjui buvo įteiktas portale *Mano VMI* 2023-06-01, su Sprendimu Pareiškėjas susipažino 2023-06-02.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Sprendimu, su 2023-06-26 skundu kreipėsi į Komisiją. Komisijai pateiktame skunde Pareiškėjas išdėstė prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Sprendimui apskūsti. Komisijai adresuotas skundas pateiktas Inspekcijai el. paštu 2023-06-27 (Inspekcijos spaudas su data ant skundo).

Pareiškėjas nurodo, kad yra bankrutuojanti įmonė, turinti beveik 8 mln. Eur siekiančius kreditorių finansinius reikalavimus, o likvidaus turto, iš kurio šie reikalavimai ir bankroto administravimo išlaidos galėtų būti padengtos, praktiškai nėra (likvidaus kilnojamojo turto vertė siekia vos 1 000 Eur, kito turto įmonė neturi). Nurodoma, kad prašoma gražinti 5 642 Eur PVM permoka yra labai reikšminga bankrutuojančiai įmonei – ja bent dalimi būtų padengti kreditorių finansiniai reikalavimai ir bankroto administravimo išlaidos. Dėl to siekiant užtikrinti bankroto procese vyraujančią viešąją interesą, kuris įpareigoja visus asmenis ginti bankrutuojančios įmonės ir jos kreditorių interesus, būtų teisinga ir sąžininga atnaujinti skundo padavimo terminą. Teigiama, kad skundo padavimo terminas praleistas labai nedaug, vos dvi dienas, ką lėmė Pareiškėjo

nemokumo administratoriaus didelis darbo krūvis organizuojant Pareiškėjo 2023-06-23 kreditorių susirinkimą.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo 2023-06-26 prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą Sprendimui apskūsti atmestinas.

MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos.

Bylos duomenimis, Sprendimas 2023-06-01 buvo patalpintas Pareiškėjo *Mano VMI* paskyroje. Sprendimas Pareiškėjui buvo įteiktas 2023-06-02, *Mano VMI* paskyroje jį perskaičius Pareiškėjo įgaliotam asmeniui. Vadovaujantis MAĮ 164 straipsnio 4 dalimi, numatančia, kad telekomunikacijų galiniais įrenginiais mokesčių mokėtojui siunčiami dokumentai laikomi įteiktais jų išsiuntimo dieną, 20 dienų terminas ginčijamam Sprendimui apskūsti skaičiuojamas nuo 2023-06-02 ir pasibaigė 2023-06-21 (imtinai). Skaičiuojant terminą skundui paduoti nuo faktinės Pareiškėjo atstovo susipažinimo su Sprendimu dienos, terminas skaičiuojamas nuo 2023-06-03 ir pasibaigė 2023-06-22. Pareiškėjas Komisijai adresuotą skundą Inspekcijai el. paštu atsiuntė 2023-06-27 (Inspekcijos spaudas ant skundo). Taigi, Pareiškėjas skundą dėl Sprendimo Komisijai pateikė praleidęs MAĮ 152 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą skundo dėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo padavimo terminą. Pareiškėjas šios aplinkybės neginčia.

MAĮ 152 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priežasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas.

Iš minėto teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti yra tai, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo centrinio mokesčių administratoriaus sprendimo. MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti. Tai ikiteisminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), aiškindamas MAĮ 152 straipsnio 3 dalies nuostatas, savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad viešojo administravimo subjektas, atsižvelgdamas į pateiktus įrodymus, nurodytas aplinkybes, vertina, ar yra pakankamas pagrindas suteikti teisę, kuria nepasinaudota per nustatytą laiką, t. y. teisę apskūsti mokesčių administratoriaus sprendimą ir taip pradėti mokestinį ginčą. Toks vertinimas turi būti atliekamas pagal vidinį subjekto įsitikinimą, pagrįstą išsamiau ir objektyviau visų aplinkybių išnagrinėjimu, vadovaujantis įstatymu, taip pat teisingumo ir protingumo kriterijais, paisant administracinių teismų formuojamos praktikos šios kategorijos arba analogiškose bylose (pavyzdžiui, LVAT 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/10, 2012-01-23 nutartis adm. byloje Nr. A-261-147/2012, 2015-03-17 sprendimas adm. byloje Nr. A-317-143/2015, 2016-05-24 nutartis adm. byloje Nr. A-512-261/2016).

LVAT, sprenddamas praleisto termino atnaujinimo klausimus pagal Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nuostatas, savo praktikoje taip pat yra konstatavęs, jog įstatymų leidėjas, nustatydamas terminus procesiniams veiksams atlikti, siekia užtikrinti teisinių santykių stabilumą, todėl praleistas terminas gali būti atnaujinamas tik išimtiniais atvejais, jeigu jo praleidimo priežastys tikrai buvo svarbios, ekstraordinarios (2012-09-19 LVAT praktikos, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimo, publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2012, Nr. 23, 63 punktas, LVAT 2013-07-03 nutartis adm. byloje Nr. AS-492-323/2013, 2020-01-15 nutartis adm. byloje Nr. eAS-2-968/2020).

Pagal LVAT praktiką svarbios priežasties, dėl kurios praleistas skundo padavimo terminas, sąvoka aiškinama kaip apimanti tik išskirtines, objektyvias, nuo skundą paduodančio asmens valios nepriklausiusias aplinkybes (LVAT praktikos, taikant išankstinio ginčų nagrinėjimo ne per teismą

tvarką reglamentuojančias teisės normas, apibendrinimo (I dalis), publikuoto: „Administracinė jurisprudencija“, 2010, Nr. 19, 2.9. skyrius, 2012-04-06 nutartis adm. byloje Nr. TA-492-6/2012, 2012-11-21 nutartis adm. byloje Nr. TA-858-85/2012, 2013-04-03 nutartis adm. byloje Nr. TA-602-15/2013, 2020-01-15 nutartis adm. byloje Nr. eAS-2-968/2020). Pastebėtina, kad vertinimas, ar terminas kreiptis teisminės gynybos praleistas dėl svarbių priežasčių, labai priklauso nuo nagrinėjamo atvejo aplinkybių. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, į tai, ar asmuo, išnykus minėtoms aplinkybėms, kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Taip pat vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, rūpestingas, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-573/2007, 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A-438-757/2010, 2014-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A-261-347/2014, 2017-03-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-1243-438/2017, 2020-01-15 nutartis adm. byloje Nr. eAS-2-968/2020).

Pareiškėjas svarbiomis skundo padavimo termino praleidimo priežastimis nurodo aplinkybes, susijusias su bankrutuojančios įmonės finansine padėtimi – Pareiškėjo kreditorių finansiniai reikalavimai yra dideli, o likvidaus turto, iš kurio šie reikalavimai ir bankroto administravimo išlaidos galėtų būti padengtos, praktiškai nėra, todėl Sprendimu negrąžinta 5 642 Eur PVM permoka bent dalimi būtų padengti kreditorių finansiniai reikalavimai ir bankroto administravimo išlaidos. Pasak Pareiškėjo, termino skundai paduoti praleidimą lėmė Pareiškėjo nemokumo administratoriui tekęs didelis darbo krūvis organizuojant Pareiškėjo 2023-06-23 kreditorių susirinkimą. Pareiškėjas prie prašymo pateikė aplinkybę dėl 2023-06-23 organizuoto Pareiškėjo kreditorių susirinkimo patvirtinančius įrodymus: Pareiškėjo nemokumo administratoriaus 2023-06-07 pranešimą 21/1/167 dėl kreditorių susirinkimo sušaukimo, 2023-06-23 Pareiškėjo kreditorių susirinkimo protokolą. Pareiškėjo atstovas prašymo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodė, kad termino skundai paduoti praleidimą iš dalies lėmė ir tai, kad skundą Komisijai ruošė advokatas, kuris užtruko susipažindamas su ginčo medžiaga ir rengdamas skundą.

Komisijos vertinimu, Pareiškėjo prašyme bei jo atstovo prašymo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodytos aplinkybės nelaikytinos svarbiomis termino skundai paduoti atnaujinimo priežastimis dėl šių priežasčių. Visų pirma, santykis tarp Pareiškėjo kreditorių finansinių reikalavimų dydžio ir Pareiškėjo turimo likvidaus turto vertės niekaip nėra susijęs su skundo dėl Sprendimo padavimu ir termino paduoti skundą praleidimu. Antra, pagal Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo 66 straipsnio 1 dalies nuostatas bankrutuojančios įmonės kreditorių susirinkimų šaukimas yra įprasta nemokumo administratoriaus bankroto proceso metu vykdoma veikla. Taip pat atsižvelgiant į tai, kad tiek fiziniam, tiek ir juridiniam asmeniui teisė administruoti nemokumo procesus yra suteikiama tik tuo atveju, jeigu jie tenkina Lietuvos Respublikos juridinių asmenų nemokumo įstatymo 118 ar 119 straipsnyje įtvirtintus reikalavimus, kas reiškia, kad jie yra savo veiklos profesionalai, bankrutuojančios įmonės kreditorių susirinkimo organizavimas nelaikytinas įprastai nemokumo administratoriaus vykdomo darbo krūvį viršijančia veikla. Trečia, Pareiškėjo atstovas nurodė, kad termino skundai paduoti praleidimą iš dalies lėmė ir tai, kad skundą Komisijai ruošė advokatas, kuris užtruko susipažindamas su ginčo medžiaga ir rengdamas skundą, tačiau nepateikė jokių šias aplinkybes patvirtinančių įrodymų. Be to, profesionaliam teisininkui yra žinomi imperatyvūs MAĮ įtvirtinti termino skundai dėl mokesčių administratoriaus sprendimo paduoti reikalavimai (MAĮ 152 straipsnio 2 dalis), todėl atsakingai savo darbą vykdamas advokatas negalėjo užtrukti susipažindamas su ginčo medžiaga ir rengdamas skundą, o skundą Komisijai turėjo pateikti laiku.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo prašyme bei jo atstovo prašymo nagrinėjimo Komisijos posėdyje metu nurodytus argumentus dėl termino skundai paduoti praleidimo, juos pagrindžiančius įrodymus, konstatuoja, kad nurodytos termino praleidimo priežastys yra subjektyvaus pobūdžio ir nagrinėjamu atveju negali būti vertinamos kaip svarbios priežastys, objektyviai lėmusios termino paduoti skundą praleidimą. Komisijos vertinimu, Pareiškėjas, susipažinęs su Sprendimu, nebuvo

pakankamai aktyvus ir pareigingas, nes delsė pateikti skundą Komisijai. Nustatytos aukščiau nurodytos aplinkybės sudaro pagrindą teigti, jog Pareiškėjas, siekdamas įgyvendinti savo teisę apskusti Inspekcijos Sprendimą, nebuvo pakankamai rūpestingas ir atidus.

Komisija, įvertinusi išdėstytas aplinkybes, sprendžia, kad termino pateikti skundą Komisijai dėl Inspekcijos Sprendimo praleidimą lėmė ne objektyvios, nuo asmens valios nepriklausios aplinkybės, kurios galėtų būti pripažintos svarbiomis termino praleidimo priežastimis. Todėl Pareiškėjo 2023-06-26 prašymas atnaujinti praleistą terminą skundai dėl Inspekcijos Sprendimo paduoti netenkintinas, Pareiškėjo 2023-06-26 skundas laikytinas nepaduočiu ir gražintinas Pareiškėjui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a :

Neatnaujinti praleisto termino Pareiškėjo skundai dėl Inspekcijos 2023-06-01 sprendimo Nr. 331-1179973 paduoti.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 152 straipsnio 7 dalį ir Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 28 straipsnio 1 dalį mokesčio mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per vieną mėnesį po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo gavimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė